

PLUS

Číslo 11 Ročník XVI 26. 5. 2009 Zdarma

Z DĚTSKÉ „HVĚZDY“ SE STAL REŽISÉREM

Jako malý kluk zazářil Ondřej Kepka před třiceti lety v pohádkovém příběhu Arabela v roli Honzika. Jelikož ho přitahovala i práce režiséra, vystudoval nejen herectví na DAMU, ale současně i režii na FAMU. Dnes má na svém uměleckém kontě nejen řadu hereckých rolí, ale působí rovněž jako režisér a scenárista, jehož tvorba byla už několikrát oceněna prestižními cenami.

Ondřej Kepka dnes působí převážně v České televizi, pro kterou natočil několik dokumentárních filmů, detektivních příběhů, komedií a pohádek. V současnosti Česká televize uvádí magazín ZOOM, určený filmovým amatérům, ve kterém se Kepka prezentuje nejen jako režisér a spoluautor pořadu, ale rovněž jako jeho moderátor. Na podzim uvede ČT1 i jeho nejnovější komedii Bekyně mniška.

• **Když se podívám na Vaše webové stránky, nestačím se divit, < o všechno stihnete. Herec, režisér, fotograf, scenárista - < o je Vám z těchto disciplín nejbližší?**

Ondřej Kepka ve svém prvním filmu Tetinka.

V současné době mi je asi nejbližší syntetická režie. Myslím, že úplně ideální roviny se mi podařilo dosáhnout v magazínu

ZOOM, který dělám pro Českou televizi a kde mohu plně uplatnit i celkový autorský pohled, protože si tu věc napíšu, zrežuruju a nakonec i moderuju. Nechci si hrát na nějakého všeuměla, ale když je to téma, kterému rozumím - a to je v případě ZOOMu právě téma amatérského filmu, je to úžasná kombinace, protože vím, co chci říci. Nejdříve si vše vymyslet, připravit, zrealizovat a ještě mít tu možnost to sdělit posluchačům. To je tedy přímo ideální rovina, kde mohu navíc uplatnit i své herecké kořeny. Pořad Zoom je určen pro začínající filmaře, ke kterým mám velmi vstřícný vztah, protože sám jsem jako filmový amatér začínal. Vždyť i takové rodinné snímky z dovolené se dají dělat dobře stejně tak jako špatně.

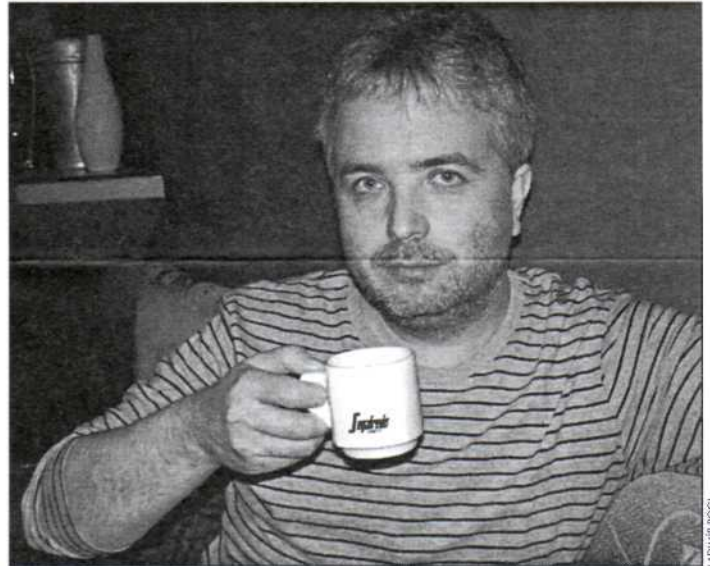
• **Vraťme se však k Vaší hlavní činnosti - a to režii, protože i tam je ta škála opravdu pestrá. Který žánr preferujete?**

Kdysi jsem svému učiteli Dušanu Kleinovi napsal, že chci točit psychologické detektivky a dodnes si myslím, že je to můj žánr, protože rád pracuji s herci a stavím charaktery postav. Mým cílem jsou psychologické filmy okořeněné detektivním prostředím, ale poslední dobou dostávám od České televize

více příležitostí ke komediím. Ona je to tak trochu taková náhoda, protože se mi první komedie povedla a od té doby mne zařadili do této kategorie. Prostě situaci beru tak, že Česká televize mne zařadila trošičku jinam, než bych chtěl a to je možná také moje bolavé místo. Já jsem vsadil na

zaznamenány, jako třeba pohádka o velkém jeřábu, který pomohl najít Honzíkovi cestu z lesa ven.

• **Jako autor a scenárista jste se podílel i na několika povídkových filmech. Kam chodíte na náměty?**

Režisér a herec Ondřej Kepka.

Českou televizi v domněni, že mně bude hodně věrná a já jí, kdežto ona se ke mně trochu zachovala spíš jako macecha. Nechci si nijak stěžovat, protože práce mám zaplat' Pán Bůh dost, ale těch nabídek ze strany televize v tomto žánru moc nepřišlo, a tak místo k detektivkám, ke kterým mám nejbližší, točím pohádky a komedie. Tim ale tyto žánry nesnižuji a netvrdím, že jsou něco miň než detektivka.

• **Několik roků po sobě jste se prezentoval televizními vnočními pohádkami. Co Vás k nim vedlo - vzpomínky z dětství?**

K pohádkám jsem přistupoval jako ke každé práci, o které si myslím, že stojí za to, ale nebyly to vzpomínky na dětství, protože já jsem v dětství moc pohádkami nežil. Jako dětský herec jsem točil tzv. filmy pro mládež, které se dnes už vůbec netočí, ale to nebyly pohádky. Vlastně jediná pohádka, ve které jsem účinkoval, byla Arabela. Ani jsem pohádky příliš neprožíval - doma jsem poslouchal různé věci a četl různé knížky Mayovského a Verneovského typu, ale pohádkám jsem moc nedal. Samozřejmě, že mně rodiče pohádky vyprávěli, a to i takové, které nikde nebyly

Často se inspiřuji nějakou příhodou. inspiřace je schopnost kombinovat. Dušan Klein kdysi řekl, že scénář se musí psát tak, co by se stalo, když... To znamená, že si řeknete - tam sedí dva v hospodě a co by se stalo, když ten jeden dostane například zkažené jídlo. Jak bude reagovat?! A tak vzniká nějaká zápletka. Tohle nedokážu racionálně nějak popsat. Rozhodně to není tak, že bych se vydal někam do lesa a začal přemýšlet o nápadech. Je to vždycky nějaký moment, který vás jakoby osloví.

• **Tohle mi tak trochu připomíná Povídky Karla Čapka...**

Vidíte, k těm bych se velice rád také dostal a některou z nich natočil. Rád bych se popral s těmi, které sice nemají přímo detektivní rámec a nemají ani dramatickou zápletku, ale jsou filozoficko-úvahové, jako třeba „Muž, který nemohl spát“ nebo „Poslední věci člověka“. To jsou věci, které se povedou jen málokomu.

• **Pokud vím, tak Karlu Čapko vi se věnujete i ve své tvorbě dokumentární...**

Ano, dokument o K. Čapkově běžel v provincii k sedmdesátiletému výročí jeho úmrtí. Pokračování na straně 5

Z DĚTSKÉ „HVĚZDY“ ...

Pokračování ze strany 1

Mně se tak završila i určitá etapa, kterou jsem chtěl Karlu Čapkovi věnovat. Chci v tom samozřejmě pokračovat dál a chci natočit dokument i o Josefu Čapkovi.

• **Režirujete kromě filmů stále i v divadle?**

Neuvěřitelné bylo, že jsem kdysi začal režii operety Bocaccio v Plzni a trochu mne láká i muzikál, ovšem daleko bližší mi je činohra a v současnosti mám dokonce nabídku ze dvou pražských divadel.

• **Jak často se dostanete na druhou stranu kamery - tedy jako herec?**

Málo, a přiznám se, že mne to doce-
la i mrzí. Samozřejmě, že bych chtěl, ale s tím já toho moc neudělám, a ti, kteří by udělat mohli, si možná myslí, že by mne to už tak nebavilo. Možná jednou v budoucnosti si něco napíšu, zrežuruju a zahrāju i velkou roli. Teď se trochu mohu realizovat v pořadu Zoom, kde jsem odmoderoval už stovky minut. Je to něco jiného než herectví, ale současně to je obrovská škola a velký trénink. Mluvit a hrát si s kamerou. Pokud se týká moderování, tak já si na nic nehraju, ale dělám to tak, jak si myslím, že by se to mělo dělat. Dělán to energicky, abych nepůsobil jako uspávač hadů. Určité řemeslné předpoklady mám, umím mluvit a dbám i na to, jak jsem oblečený, protože na to se hodně zapomíná. Zatím jsem v každém díle měl něco jiného na sobě a protože těch dělů má být tři-
atřicet, začíná to být složité. Moderování je určité řemeslo, které by se mělo vyvíjet. My bychom se vůbec měli vracet k řemeslu a profesionalitě. Moderátor by měl sluš-

ně vypadat, dobře a srozumitelně mluvit, rozumět tomu, co říká a umět to divákům sdělit. Jeden díl ZOOMu chci proto věnovat právě moderování.

• **Na podzim oslavíte čtyřicátiny a je za Vámi vidět kus práce. Jste sám se sebou spokojen?**

Přiznám se, že potřebuji, pokud možno v dohledné době, natočit „biograf, který by šel do kin. Tím bych si splnil takovou tu poslední metu. Práce pro televizi mne sice strašně baví, ale její dopad na diváka a na odbornou veřejnost není až tak efektivní jako u filmů, které jdou do kin. Někdy je to až nespravedlivé, protože je celá řada televizních filmů, které jsou lepší než filmy, které jdou do kin. Vypadá to tak, že to, co jde do kin, je to pravé umění, kdežto to, co je v televizi, je spotřební. Hluboce s tím nesouhlasím, ale taková je - někdy povrchní - doba. Takže mým cílem je natočit „biograf“.

• **Vaše maminka (pozn. red.: herečka Gabriela Vránová) si nedávno posteskla, že by se ráda dočkala vnoučat? Můžete nám prozradit, zda máte čas i na tuto stránku života?**

Myslím si, že i na tuto stránku života si člověk musí najít čas a řeči, že nemá čas, jsou jen výmluvou. Je pravda, že moje profese příliš vztahům neprospívá. Já jsem zažil krásný vztah s Andreou Kalivodovou, který bohužel skončil. Byl to velice silný vztah, který mi hodně dal a dokonce se už schylovalo i ke svatbě. Teď teprve uvidím, jak život půjde dál.

Děkuji za rozhovor a přeju hodně úspěchů v uměleckém i soukromém životě.

Vladimír Rogl